

halve Efterspropration jo ikke er meget, og jeg er bemyndiget til at erklære, at hvis det skulde endogsaa knibe med at faa den halve Eftersproprationsudgift, kunne maaffte Koncessionshaverne være tilbøjelige til at nøjes med et noget ringere Beløb. Jeg siger det allerede paa dette Stadium, fordi det er mig bekendt, at den væsentligste Hindring for Jærnbaneanlæg vil jo være den, at det koster Staten Penge. Naar dertil kommer, at Beboerne for alle 3 Jærnbanners Vedkommende ere faa interesserede i disse Baner, at de tro, at de faa en faa væsentlig Gavn ved at bidrage meget til disse Baneanlæg, og da navnlig København vil have en overordentlig stor Fordel ved disse Jærnbaneanlæg, derved, at Renovationen kan bortføres paa en nem og bekvem Maade, mener jeg, at der er rigelig Anledning til, at jeg tillader mig at anbefale det høje Ting dette Forslag til speciel Velvilje og navnlig ogsaa til det Udvalgs Velvilje, til hvilket det vil blive henvist. Med disse Ord vil jeg anbefale det høje Ting og ligeledes det eventuelle Udvalg at vise Velvilje for dette Forslag.

Da ingen flere begærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling.
vedtoges uden Afstemning.

Colding: Jeg tillader mig at foreslaa, at dette Forslag henvises til Udvalget for Slagelse—Værsløv Banen.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag af Colding.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Fredning af Søfugle omkring Fjansø.

(Lovforslaget findes i Till. A., Sp. 3809—10).

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Forslagsstilleren (Bluhme): Naar jeg har tilladt mig at indbringe dette lille Lovforslag vedrørende Fjansøen af Søfugle

paa og omkring Fjansø saa sent, er Grunden jo, at jeg havde haabet, at den ny Sagtlov kunde have kommet til Forhandling her i Tinget saa betids, at der kunde være blevet taget Hensyn til denne Sag. Anledningen til denne er et Andragende fra Beboerne paa Fjansø. Men et Andragende, der var indkommet her til Tinget i denne Retning, vilde naturligvis være blevet henvist til Udvalget for Andragender, og selv om Udvalget havde set gunstigt paa Sagen og anbefalet den til Indenrigsministeren, vilde det have været umuligt for den højtærede Indenrigsminister at hjælpe Beboerne i denne Retning, fordi Sagtloven bestemt siger, at Sagt paa Søterritoriet er fri. Han kunde altsaa ikke ad administrativ Vej skaffe den ønskede Fred til Beje. Grunden til, at man ønsker denne Fredning omkring Den, er den, at man paa Fjansø efterhaanden har anlagt flere Fuglekøjer og ønsker at udvide Antallet af disse Fuglestæder. Fuglekøjer ere kunstige Damme, der graves ved Rhyten. Der plantes omkring dem, og det hele gives et saa naturligt Udseende som mulig. I disse Damme anbringes afrettede Bildænder, de saakaldte Lokkænder. I Jarvandet østen for Fjansø og der omkring kommer der Tusinder og Tusinder af Søfugle, navnlig af Andeflægten, fra de nordlige Have, og paa de sydlige Der har det i mangfoldige Tider været Tilfældet, at man i disse Fuglekøjer ved Hjælp af Lokkænder har indfanget Mængder af disse Fugle. For at man skal kunne gøre dette, er der saa vel fra Statens som fra Kommunens Side sørget for at skaffe Fred i den nærmeste Omegn, da det er en betydelig Indtægt, Beboerne have af denne Fuglestæde. Betingelserne paa Fjansø ere lige saa gode som paa de sydligere Der for denne Fuglestæde. Der eksisterer allerede nu 4—5 Fuglekøjer, og kan der staves Fred, det vil sige Bilkaar for Fuglestæden, er der Udset til at disse Køjers Antal vil forøges, og der vil derved kunne staves Beboerne af den lille Den temmelig betydelig Indtægt. Vi maa jo vel erindre, at Den Fjansø bestaar væsentlig af Sand. Der gives ikke Anledning for Beboerne til at drive noget stort Agerbrug, det er temmelig tarvelig Jord og smaat, hvad den kan indbringe. Beboerne ere henviste til Havet, dels Fiskeri og dels Søfart, men nu har man begyndt med denne Indtægtskilde, som det vil være ønskeligt, om man fra Statens Side kunde støtte. Den væsentligste Indvending herimod vil naturligvis blive hentet fra Sagtlovens § 1, som erklærer al Sagt paa Søterritoriet for fri. Smidertid er den Sagt, som kan udøves paa Søfugle her nede af den Natur,